

Τριώδιον

Τῇ Παρασκευῇ Ε' Ἑβδομάδος εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ τῆς Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
τῶν ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ
Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας
Ε' Ἑβδομάδος 2019

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. β'.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχεῖς τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Τοῦ Τριωδίου.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ, σοῦ τῶν θείων ἐντολῶν ἐξερχόμενος, καὶ πρὸς τὰ πάθη τῆς Ἱερικῶ καταντήσας, τῇ δόξῃ τῆς ἀτιμίας, τῶν βιωτικῶν μελημάτων κατασυρεῖς, λησταῖς περιέπεσον τῶν λογισμῶν, τῆς υἰοθεσίας τῇ χάριτι, τὸν χιτῶνα ὑπ' αὐτῶν ἐκδυθεῖς, καὶ ταῖς πληγαῖς, ὡς ἄπνους κατάκειμαι. Ἱερεὺς δὲ παρῶν, καὶ τὸ πτῶμα κατιδών, οὐ προσέσχε. Λευϊτῆς, καὶ αὐτὸς βδελυξάμενος, ἀντιπαρῆλθέ μοι. Σὺ δὲ Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου ἀφράστως σαρκωθείς, τῇ ἐκχύσει τοῦ σωτηρίου, καὶ ἐκουσίως ἐκ πλευρᾶς σου, ἐκχυθέντος Αἵματος καὶ

ὑδατος, ὡς ἔλαιον ἐπιστάξας Χριστὲ ὁ Θεός, τὰς οὐλὰς τῶν τραυμάτων μου, τῇ μοτώσει περισφιγξον, καὶ πρὸς οὐράνιον συγκαταρίθμησον χώρον, ὡς εὐσπλαγχνος.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου. Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ, σοῦ τῶν θείων ἐντολῶν ἐξερχόμενος, καὶ πρὸς τὰ πάθη τῆς Ἱερικῶ καταντήσας, τῇ δόξῃ τῆς ἀτιμίας, τῶν βιωτικῶν μελημάτων κατασυρεῖς, λησταῖς περιέπεσον τῶν λογισμῶν, τῆς υἰοθεσίας τῇ χάριτι, τὸν χιτῶνα ὑπ' αὐτῶν ἐκδυθεῖς, καὶ ταῖς πληγαῖς, ὡς ἄπνους κατάκειμαι. Ἱερεὺς δὲ παρῶν, καὶ τὸ πτῶμα κατιδών, οὐ προσέσχε. Λευϊτῆς, καὶ αὐτὸς βδελυξάμενος, ἀντιπαρῆλθέ μοι. Σὺ δὲ Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου ἀφράστως σαρκωθείς, τῇ ἐκχύσει τοῦ σωτηρίου, καὶ ἐκουσίως ἐκ πλευρᾶς σου, ἐκχυθέντος Αἵματος καὶ ὑδατος, ὡς ἔλαιον ἐπιστάξας Χριστὲ ὁ Θεός, τὰς οὐλὰς τῶν τραυμάτων μου, τῇ μοτώσει περισφιγξον, καὶ πρὸς οὐράνιον συγκαταρίθμησον χώρον, ὡς εὐσπλαγχνος.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων
σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ
κατασπαζόμενος, καὶ φθεγγόμενος· Χαῖρε
γῇ ἄσπορε, χαῖρε βάτε ἀφλεκτε, χαῖρε
βάθος δυσθεώρητον, χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς
τοὺς οὐρανούς ἢ μετάγουσα, καὶ κλίμαξ ἡ
μετάρσιος, ἦν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο· χαῖρε θεία
στάμνε τοῦ Μάννα, χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς,
χαῖρε Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ
ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον,
καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον·
μετ' ἐμοῦ ἔφης γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι,
καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου, καὶ πῶς
γενήσομαι, λέγε μοι χωρίον εὐρύχωρον,
καὶ τόπος ἀγιάσματος, τοῦ τοῖς Χερουβὶμ
ἐπιβαίνοντος; Μὴ με δελεάσης ἀπάτη· οὐ
γὰρ ἔγνων ἡδονήν, γάμου ὑπάρχω ἀμύητος,
πῶς οὖν παῖδα τέξομαι!

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν
αἰῶνα.

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως
τάξεις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ
ἄνθρωπον διαπράττεται. τοῖς ἐμοῖς πίστευε,
ἀληθέσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε·
Ἦ δὲ ἐβόησε· Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά
σου, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα
ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ

τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατός, εἰς τὸ
ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα· καὶ νῦν.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος β΄.

Το ἀπ' αἰῶνος μυστήριον,
ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ
χείρονος μεταλαβὼν, μεταδῶ μοι τοῦ
βελτίονος. Ἐψεύσθη πάλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς
ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν, ἄνθρωπος γίνεται
Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται.
Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω, ἡ φύσις,
ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένῳ, μετὰ δέους
παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς
λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχχνα ἐλέους
ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ
Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα,
Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν
πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ
δοξάζει.

Τὰ Ἀναγνώσματα

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐσπέρας...

Τοῦ Τριωδίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Ψαλμὸς ΡΒ' (102).

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ. ΚΒ', 1-18

Ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ὁ Θεὸς ἐπείραζε τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀβραάμ, Ἀβραάμ, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ. Καὶ εἶπε· Λάβε τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν, ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαάκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλήν, καὶ ἀνένεγκε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἐπὶ ἓν τῶν ὀρέων, ὧν ἂν σοι εἴπω. Ἀναστὰς δὲ Ἀβραάμ τὸ πρωῒ, ἐπέσαξε τὸν ὄνον αὐτοῦ, παρέλαβε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ δύο παῖδας, καὶ Ἰσαάκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἀναστὰς ἐπορεύθη, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. Καὶ ἀναβλέψας Ἀβραάμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὸν τόπον μακρόθεν, καὶ εἶπεν Ἀβραάμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου, ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον, διελευσόμεθα ἕως ᾧδε, καὶ προσκυνήσαντες, ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς. Ἔλαβε δὲ Ἀβραάμ τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαρπώσεως, καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαάκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ἔλαβε δὲ καὶ τὸ πῦρ μετὰ χειρὸς, καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα. Εἶπε δὲ Ἰσαάκ πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πάτερ· Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστι τέκνον; Εἶπε δέ· Ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα· ποῦ ἐστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὀλοκάρπωσιν; Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Ὁ Θεὸς ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκνον. Πορευθέντες δὲ ἀμφοτέρω ἅμα, ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραάμ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπέθηκε τὰ ξύλα· καὶ συμποδίσας Ἰσαάκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον

ἐπάνω τῶν ξύλων· καὶ ἐξέτεινεν Ἀβραάμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν, σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐκάλεσε αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀβραάμ, Ἀβραάμ. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ· καὶ εἶπε· Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον, μηδὲ ποιήσῃς αὐτῷ μηδέν· νῦν γὰρ ἔγνω, ὅτι φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. Καὶ ἀναβλέψας Ἀβραάμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε· καὶ ἰδού, κριὸς κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβὲκ τῶν κεράτων· καὶ ἐπορεύθη Ἀβραάμ, καὶ ἔλαβε τὸν κριόν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἀντὶ Ἰσαάκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραάμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κύριος εἶδεν· ἵνα εἴπωσι σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Κύριος ὤφθη. Καὶ ἐκάλεσεν Ἄγγελος Κυρίου τὸν Ἀβραάμ δευτέρον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, λέγων· Κατ' ἑμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει Κύριος· οὐ ἔνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ, ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὥς τοὺς ἀστέρας τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὥς τὴν ἄμμον, τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ψαλμὸς ΡΓ' (103).

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε!
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

(ἐμμελῶς)

Κέλευσον.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ. ΙΖ', 17 - ΙΗ', 5

Ἀδελφοί ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν·
τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται. Ἀνὴρ ἄφρων
ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ, ὡς καὶ ὁ
ἐγγυῶμενος ἐγγύῃ τὸν ἑαυτοῦ φίλον· ἐπὶ
δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλέων πῦρ θησαυρίζει.
Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις, ὑψῶν
δὲ θύραν αὐτοῦ, ζητεῖ συντριβήν· ὁ δὲ
σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς. Ἀνὴρ
εὐμετάβολος γλώσση, ἐμπεσεῖται εἰς κακά·
καρδία δὲ ἄφρονος, ὀδύνη τῷ κεκτημένῳ
αὐτήν. Οὐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ
ἀπαιδευτῷ· υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει
μητέρα αὐτοῦ. Καρδία εὐφραινομένη
εὐεκτεῖν ποιεῖ· ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ
ξηραίνεται ὅστᾳ. Λαμβάνοντος δῶρα
ἀδίκως ἐν κόλποις, οὐ κατευοδοῦνται αἱ
ὁδοί· ἀσεβῆς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης.
Πρόσωπον συνετόν, ἀνδρὸς σοφοῦ· οἱ δὲ
ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς. Ὁργὴ
πατρὶ υἱὸς ἄφρων, καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ
αὐτόν. Ζημιοῦν ἄνδρα δίκαιον οὐ καλόν,
οὐδὲ ὅσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις.
Ὅς φεῖδεται ῥῆμα προέσθαι σκληρόν,
ἐπιγνώμων· μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ, φρόνιμος.
Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν, σοφία
λογισθήσεται· ἐννεὸν δέ τις ἑαυτὸν ποιήσας,
δόξει φρόνιμος εἶναι. Προφάσεις ζητεῖ
ἀνὴρ βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων,
ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσται. Οὐ

χρεῖαν ἔχει σοφίας ἐνδεὴς φρενῶν, μᾶλλον
γὰρ ἄγεται ἀφροσύνη. Ὅταν ἔλθῃ ἀσεβῆς
εἰς βάθος κακῶν, καταφρονεῖ· ἐπέρχεται δὲ
αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος. Ὑδὼρ βαθὺ λόγος
ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ποταμὸς δὲ ἀναπηδῶν,
καὶ πηγὴ ζωῆς. Θαυμάσαι πρόσωπον
ἀσεβοῦς οὐ καλόν, οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ
δίκαιον ἐν κρίσει.

(Go back to the Presanctified Liturgy booklet.)